

NVAF

'liever de teugel van de voorman dan de zweep van de concurrent'

“NVAF & Lentetuin Breezand 25 jaar”

Speech van Pieter Hoff over:

“De 13 Wetten van het Collectief Onderzoek”

MANIFEST om te komen tot beëindiging van verspilling van collectief geld.

©Publicatie 15 november 2004 – Auteur Pieter Hoff – www.agrarischmanifest.tk

Inleiding

Alvorens onderzoek aan gewassen te plegen, iets wat jarenlang diepte-investeringen vraagt, dienen we ons als Nederlandse agrarische sector eerst af te vragen op welke gebieden wij als natie concurrerend en excellerend kunnen en willen zijn. Deze vraag wordt op dit moment, nu we per jaar miljoenen collectieve gelden in onderzoek steken, veel tekort gesteld. De NVAF heeft noch bij PT, noch bij andere organisaties duidelijke toekomstvisies kunnen vinden die als leidraad voor het Collectieve Onderzoek kunnen dienen. Het is over de onnadenkendheid, ofwel verkwanseling van geld in Collectief Onderzoek, waar het Manifest over gaat.

Hoeveel besteden wij aan Collectief Onderzoek

Om u een indruk te geven van de enorme kapitalen die wij aan collectief onderzoek besteden, geven wij u slechts een klein voorbeeld uit het financieel jaarverslag van PT van 2003. Op pagina 4 vinden wij onder de post ‘technisch onderzoek’ Euro 20.579.000,- en onder de post ‘kwaliteitsaangelegenheden’ Euro 15.582.000,-. Uit de mistige verlies & winstrekoning valt niet te destilleren welk deel van de ‘kwaliteitsaangelegenheden’ ook naar de PPO’s gaat. Maar al met al besteedt de tuinbouw dus tussen de 20 tot 35 miljoen Euro aan onderzoek.

Waarom doet een bedrijf onderzoek?

Ieder bedrijf dat een investering doet zal, alvorens een beslissing te nemen, dit doen met de volgende structuur. Wij noemen dit:

De “10 Onderzoekscriteria”

1. Waarom is onderzoek nodig? Welke behoefte hebben wij of heeft onze klant?
 - * Is het nodig om een probleem in een bestaand gewas op te lossen?
 - * Of is het nodig om een nieuw product, een nieuw gewas of een nieuwe (productie)methode te ontwikkelen?
2. Heeft het onderzoek dat we gaan doen wel toekomst?
 - * Telen we dit gewas nog wel over 10 jaar of blijft die productie methode wel bestaan?
 - * Zijn er nog beperkende maatregelen van bijvoorbeeld de overheid te verwachten die betrekking hebben op dit soort producten? Met maatregelen bedoelen we oa milieumaatregelen
3. We kunnen ons geld maar 1 keer uitgeven. Is dit wel het beste doel?
 - * Zijn er geen interessantere gewassen dan het gewas waarin we nu ons onderzoek willen doen? Bijvoorbeeld beter resistente gewassen.

- * Kunnen we op korte termijn concurrentie uit het buitenland verwachten, waardoor we toch niet meer kunnen concurreren, ook al zou het onderzoek een goed resultaat geven.
4. Als we nu kunnen kiezen uit 2 of meer onderzoeksmogelijkheden, wat is dan de meest interessante?
 - * Met welk onderzoeksonderwerp behalen we het hoogste rendement van ons geld?
 5. Wat is het risico dat we nemen met onze investering?
 - * Hoe groot is de kans op succes? Is er ook een concurrent mee bezig?
 6. Zijn de resultaten patenteerbaar en dus te beschermen?
 - * Kans op diefstal onderzoeksgegevens? Kans op “koekoeksjong effect”? (= onze buitenlandse concurrent gebruikt onze onderzoeksresultaten)
 7. Welk onderzoeksinstituut geeft het meeste “Value for Money”?
 - * Gaan we bijvoorbeeld naar PPO (Praktijkonderzoek Plant&Omgeving) of zoeken we wereldwijd de beste?
 8. Welk onderzoeksinstituut is het meest betrouwbaar?
 - * Zijn de onderzoekers uit op publiciteit en willen ze liefst wereldwijd dwepen met onze gegevens of zijn ze discreet en houden ze de onderzoeksgegevens exclusief voor de opdrachtgever?
 9. Zijn de resultaten exploiteerbaar?
 - * zijn er meerdere bedrijven in het onderzoek geïnteresseerd?
 - * willen we de gegevens wel aan anderen geven?
 - * Zouden we licentie inkomsten uit onze onderzoeksresultaten kunnen genieten?
 10. Na alles te hebben onderzocht, komen we dan tot de conclusie dat we voldoende R.O.I. hebben? (= return on investment / terugverdien capaciteit)
 - * Ja = doorgaan
 - * Nee = stoppen en nieuw project zoeken

Bij Collectief Onderzoek worden deze vragen niet gesteld en/of de overwegingen niet gedaan. Dit is nl., gezien de structuur van de heffing van de gelden in principe vrijwel onmogelijk.

Kortom, wij concluderen:

Wet 1 van het Collectieve Onderzoek:

“bij Collectief Onderzoek, wordt in de meeste gevallen géén goed resultaat bereikt wegens het ontbreken van de “10 Onderzoekscriteria”

Toekomst

Ieder onderzoek dat gedaan wordt, of dit nu collectief of privaat is, dient te worden gedaan om de toekomst veilig te stellen. In de “10 Onderzoekscriteria” kunt u lezen dat deze vrijwel allemaal een ‘toekomst component’ in zich hebben. Onderzoek plegen aan een product dat over 10 jaar niet meer bestaat, is veelal weggegooid geld. Maar op zich is ook dit nog niet voldoende. Onderzoek moet worden gepleegd aan een product dat over 10 jaar de meeste toegevoegde waarde brengt voor haar producenten en die keuze wordt al veel moeilijker.

Onze conclusie luidt:

Wet 2 van het Collectieve Onderzoek:

“bij Collectief Onderzoek wordt onderzoeksgeld geïnvesteerd in producten waarvan de afweging onvoldoende gemaakt wordt of deze producten wel toekomst hebben, omdat

door de collectieve achtergrond van het opgebrachte geld iedere heffingsplichtige zijn geïnvesteerde deel van de heffing terug wil ontvangen”

De werking van deze wet wordt glashelder bewezen als we kijken hoe de verdeling van het onderzoeksgeld in Nederland in alle gewasgroepen plaatsvindt. Er gaat naar alle gewassen een beetje, een ieder wordt te vriend gehouden.

Negen nieuwe onderzoeksprojecten voor de bollensector

De sectorcommissie Bloembollen heeft in de vergadering van 23 november ingestemd met de volgende onderzoeksvoorstellen:

Bestrijden grote narcisvlieg

Effectieve chemische middelen om de grote narcisvlieg te bestrijden zijn niet meer beschikbaar. De komende twee jaar worden daarom nieuwe middelen getest via boldompeling, behandeling bij het planten en gewasbespuitingen. PT en PPO investeren maximaal € 44.000,-, dit bedrag wordt mogelijk nog lager.

=440 manuur

Bolopbrengst hyacint

Mycorrhiza's zijn schimmels die op plantenwortels leven en suikers van de plant afnemen in ruil voor voedingsstoffen; een proces tot voordeel van beide organismen. Mycorrhiza's hebben veel fijnere vertakkingen in de grond dan plantenwortels en kunnen makkelijker voedingsstoffen opnemen. Met name in arme gronden brengt dit groot voordeel. Onderzoek moet uitwijzen of de schimmels bij hyacint ook een gunstig effect op de bolopbrengst heeft. Het PT draagt € 29.700,- bij.

= 297 manuur

Nieuw mestbeleid

De komende tijd wordt het nieuwe mestbeleid geformuleerd. De sectorcommissie heeft besloten dat Praktijkonderzoek Plant en Omgeving (PPO) in samenspraak met de KAVB knelpunten zal analyseren en vragen beantwoorden. Hier is een bedrag van € 7000,- voor beschikbaar gesteld.

= 70 manuur

Papierblad in leliebroei

Problemen met papierblad hebben in de leliebroei de afgelopen twee jaar voor veel onrust gezorgd. Eerder onderzoek heeft uitgewezen wat de kans op het ontstaan van papierblad kan verkleinen. Een vervolgonderzoek moet duidelijk maken of deze maatregelen voldoende zijn. Wanneer er ondanks de maatregelen toch papierblad ontstaat, wordt extra onderzoek verricht. De bollensector trekt er € 8000,- voor uit.

= 80 manuur

Virussen in zantedeschia

In de teelt van zantedeschia gaat PPO kijken naar de symptoomontwikkeling na besmetting met verschillende virussen. Bekeken wordt wat het effect is van verschillende spuitschema's op de virusverspreiding in het gewas. Het kost de sector € 159.000,- verspreid over drie jaar.

= 159 manuur

Kraterkoppen zantedeschia

In recent onderzoek is vastgesteld dat Pythium geïsoleerd uit zantedeschiaknollen met kraterkoppen de veroorzaker is van de ziekte. Uit dat onderzoek kwamen tevens aanwijzingen over de omstandigheden waarbij Pythium een infectie kan veroorzaken. In nieuw onderzoek wil PPO de omstandigheden vaststellen en adviezen opstellen om infectie te voorkomen. De sectorcommissie heeft er een bedrag van € 18.250,- voor gereserveerd.

Is 182 manuur

Optimale watergift lelie

Uit recent onderzoek is gebleken dat lelies goed te broeien zijn op een klein volumesubstraat, als de watergift maar optimaal is. In dit project moet deze optimale hoeveelheid vastgesteld worden, met een methode die ook op bedrijven in de praktijk toepasbaar is. De kosten zijn € 31.800,-.

= 318 manuur

Vervolgproject Erwinia

Er komt een vervolgonderzoek naar de Erwinia bacterie, de veroorzaker van zachtrot in bollen. Uit nieuw onderzoek moet blijken waarom de problemen zijn toegenomen met ziekten die door Erwinia ontstaan zijn. Ook wordt gezocht hoe meer problemen voorkomen kunnen worden. De bloembollensector draagt € 387.180,- bij.

= 387 manuur

Fijn stof

Net als veel andere sectoren heeft ook de bollensector te maken met fijn stof in de werkruimte. Ondanks dat de hoeveelheid stof wel onder de norm blijft, komt er een onderzoek op een aantal bedrijven hoe dit gereduceerd kan worden door puntafzuiging met stoffiltratie. Ook moet het onderzoek leiden tot energiezuinige en geluidsarme standaardmaatregelen om fijn stof uit werkruimten te verwijderen. Kosten voor de sector bedragen € 32.700,-. Er is goede kans dat het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een deel van de kosten van het onderzoek voor zijn rekening zal nemen.

= 327 manuur

Totaal 2260 uur. Wie verwacht er voor deze weinige manuren goede resultaten? Bovendien gaat 30% van het onderzoek naar een van de kleinste gewassen, de Zantedeschia dat nog geen 0,5% van onze export waarde inneemt. Ongeveer 15% naar ons 2^e gewas de lelie en 0% naar ons grootste gewas de tulp.

Voor meer informatie neemt u contact op met Liza Landman, telefoonnummer 079 347 0631 of e-mail l.landman@tuinbouw.nl

PT 9 december 2005)

Creativiteit

De meest succesvolle ondernemingen zijn diegene die de meeste creativiteit hebben. Deze creativiteit is nodig om de markt te veroveren van een concurrent die minder creatief is. De creativiteit is nodig op ieder terrein:

- Een product ontwikkelen dat de markt wil
- De meest efficiënte productie methode ontwikkelen
- De juiste kwaliteit gecombineerd aan de juiste prijs

©NVAF "De 13 Wetten van het Collectief Onderzoek"

Publicatie November 2004

Pagina 4

- Door middel van R & D, de voorgaande criteria steeds verbeteren zodat je je leidende positie kan handhaven (R & D = Research & Development / Onderzoek & Ontwikkeling)

Alleen bedrijven die de R & D als beste uitvoeren en de meeste wilskracht hebben, zullen succes hebben en dus inkomsten genereren om vervolgens weer te investeren in R&D etc., en aldus blijven bestaan.

Al deze voorgaande zaken staan haaks op Collectief Onderzoek. Collectief Onderzoek is gebaseerd op het collectief, terwijl de onderneming juist is gefocust op het verslaan van zijn concurrent.

Onze conclusie luidt:

Wet 3 van het Collectieve Onderzoek:

“Collectief Onderzoek leidt tot ‘minder onderscheidbaarheid’ en ‘hoge bulkproductie’ en daardoor tot lage bulkprijzen”

Materialisme

De ondernemer is naast alle kwalificaties die hem tot een edel mens maken, daarnaast toch ook vaak een materialist. Zijn strijd is om te overleven tussen het geweld van de concurrentie. Overleven betekent dat hij moet excelleren. Dit betekent dat een ondernemer nooit of te nimmer de beste ideeën aan het collectieve onderzoek kan, zal en mag weggeven. Om te overleven zal hij het beste voor zichzelf (moeten) houden. Dit betekent dat de input van Collectief Onderzoek vanuit het bedrijfsleven altijd tweede rangs zal zijn.

Onze conclusie luidt:

Wet 4 van het Collectieve Onderzoek:

“Collectief Onderzoek leidt door het achterhouden van goede ideeën uit concurrentie overwegingen, tot onderzoek aan tweederangs ideeën en daardoor tot achterstand”

Socialistisch en collectivistisch

De verdedigers van Collectief Onderzoek schermen altijd met het argument dat dan de kleintjes geen onderzoek kunnen doen en daardoor het slachtoffer worden. Deze bewering is volstrekt onwaar.

- Individuele bedrijven kunnen gezamenlijk gemakkelijk clusters opzetten en onderzoek plegen binnen de groep of onderzoek laten plegen door derden.
- Kleine bedrijven hebben een groot voordeel van een florierende groeiende markt. Juist een prijzenslag vanwege bulkproductie maakt de overlevingskansen van kleine bedrijven laag.

Onze conclusie luidt:

Wet 5 van het Collectieve Onderzoek:

“Sociale overwegingen en sociale invloeden in de stemverhouding bij de beheerders van Collectief Onderzoek fondsen zijn er de oorzaak van dat delen van Collectief Onderzoek gedaan worden aan gewassen die niet het hoogste rendement op de lange termijn bieden”

Kwaliteit

- Omdat de verantwoordelijkheid voor de besteding van collectieve gelden aan Collectief Onderzoek bij een PT Sectorcommissie met benoemde en dus niet-gekozen

leden berust is er geen individuele verantwoordelijkheid voor de besteding van de gelden.

De NVAF heeft geen effectiviteits rapportages kunnen vinden over Collectief Onderzoek. Hieruit zou je kunnen concluderen dat de individuele verantwoordelijkheid van de bestuurders of die van de organisaties, bij collectief verworven gelden uit het oog wordt verloren. Iedere ondernemer zou bij zijn eigen bedrijf direct het effect meten van zijn bestedingen. De PT Sectorcommissies dus niet.

Onze conclusie luidt:

Wet 6 van het Collectieve Onderzoek:

“vanwege het gebrek aan individuele verantwoordelijkheid bij de bestuurders, is er een gebrek aan effectiviteitsmeting bij Collectief Onderzoek, waardoor te weinig of geen ‘Value for Money’ wordt verkregen en er zelfs een gevaar bestaat voor corruptie bij de besteding van de gelden omdat er voor het ‘bekende’ in plaats van voor ‘het meest capabele’ onderzoeksinstituut kan worden gekozen”

Gebrek aan concurrentie

Wet 6 leidt automatisch tot de nu volgende analyse;

Als onderzoeksgelden via het netwerk in plaats van via een kwalitatieve selectie bij een onderzoeksinstelling terecht komen, dan leidt dit automatisch tot verzwakking van kwaliteit.

De spirit en motivatie om de beste te zijn worden uit het oog verloren, omdat het voortbestaan van het instituut toch niet op het spel staat. Iedereen weet dat de tucht van de markt, wij noemen dit **‘de zweep van de concurrent’**, een bedrijf, instituut, organisatie, een (voetbal)team, maar ook een individu (zie de sport) scherp houdt. Op het moment dat de scherpte niet meer nodig is, valt een stuk van de motivatie weg en treedt luiheid in.

Onze conclusie luidt:

Wet 7 van het Collectieve Onderzoek:

“de zekerheid van de inkomsten uit collectieve onderzoeksfondsen die instituten verwachten te ontvangen en die op basis van netwerk in plaats van op kwaliteit worden verdeeld, verlaagt de kwaliteit van de onderzoeksinstituten dusdanig, dat daardoor een land zijn leidende positie op onderzoeksgebieden kan verliezen”

Dure kennis wordt verkwanseld

Voor landen in de Eerste Wereld (dus dat geldt nu ook nog voor Nederland) is voorsprong gebaseerd op kennis, de enige wijze om te overleven in de economische strijd tegen de Tweede en Derde wereld. Geen enkel ander instrument staat ons ter beschikking.

Alle multinationals ontwikkelen daarom kennis. Ze gebruiken deze kennis in de vorm van beschermen en exploiteren, om vervolgens te overleven en te overwinnen. Meestal combineren zij zelfs het goede van 2 werelden: zij ontwikkelen de kennis in de Eerste Wereld, en produceren in de Tweede of Derde Wereld. **Dit is voor multinationals, en dus ook voor ons omdat economische wetten overal geldig zijn, de enige wijze om te overleven: exploitatie van kennis.**

Als echter de Nederlandse agrariër, door PT gedwongen om onderzoeksgelden te betalen, vervolgens met de resultaten van dit onderzoek geconfronteerd wordt bij zijn buitenlandse concurrent, dan heeft deze agrariër 3 nadelen:

1. Hij draagt door de non-bescherming van de kennis de kosten van het onderzoek mede voor zijn concurrent
2. Hij is zijn concurrentievoordeel op het gebied van Kennis kwijt
3. Hij heeft veel hogere productiekosten tov zijn concurrent

Op deze manier kan een Nederlandse agrariër dus niet overleven door middel van het voordeel van zijn uit het onderzoek verkregen resultaten, de KENNIS, omdat deze niet beschermd wordt, duidelijker gezegd: verkwanseld wordt.

Waarom wordt deze kennis niet beschermd?

- Omdat niet duidelijk is van wie de kennis is.
- Omdat niemand de kennis verdedigt
- Door procedurele fouten, 'lees' 'publicatie alvorens tot bescherming over te gaan', kan het niet meer beschermd worden.
- Doordat er een conflict of interest is tussen de telers en de onderzoeksinstituten
- Doordat er een gebrek is aan waardering van kennis, men weet de waarde niet
- Doordat men niet heeft geleerd de kennis commercieel te exploiteren
- Door valse trots bij onderzoeksinstituten: het eigen belang om te publiceren weegt zwaarder dan het belang van de sector
- etcetera

Onze conclusie luidt:

Wet 8 van het Collectieve Onderzoek:

“het niet patenteren van kennis als gevolg van de onduidelijkheid over de eigendom en de onverantwoordelijkheid ten opzichte van de verkrijging daarvan, leidt tot drie economische nadelen voor de betalende van de fondsen, te weten:” 1)hogere investeringskosten, 2)het missen van voordeel vanwege het gratis gebruik door de concurrent en 3)het hebben van economisch nadeel doordat de concurrent de gratis kennis gebruikt om op een plek met lagere productiekosten te produceren”, zodat Collectief Onderzoek zich uiteindelijk trefzeker tot een dodelijk concurrentienadeel ontwikkelt”

Dure kennis wordt niet geëxploiteerd

Door de non-verantwoording voor de uitgaven voor Collectief Onderzoek wordt dit onderzoek dus niet beschermd. Maar omdat het niet beschermd wordt, kan het ook niet worden geëxploiteerd. In de hele Eerste Wereld wordt onderzoek gepatenteerd, en vervolgens geëxploiteerd. Zoals wij al zagen is onze enige overlevingskans het exploiteren van kennis.

Als je dus je kennis niet kan exploiteren, kun je dus per definitie niet overleven.

De Nederlandse agrarische sector investeerde veel meer dan een half miljard Euro gedurende de laatste 50 jaar in Collectief Onderzoek via PT. De licentie inkomsten uit deze investeringen bedroegen in 2003, schrik niet, Euro 0,- .

Onze conclusie luidt:

Wet 9 van het Collectieve Onderzoek:

“door het niet patenteren van de resultaten die verkregen zijn uit Collectief Onderzoek, als gevolg van de onduidelijkheid over de eigendom en de onverantwoordelijkheid ten opzichte van de verkrijging, lopen de betalers van de fondsen lucratieve inkomsten mis omdat de kennis niet kan worden geëxploiteerd juist als gevolg van het niet-patenteren”

Cadeautjes

Als gevolg van het ontbreken van pijn om het geld op te brengen, gaan de beslissers over de besteding van de collectieve gelden veel te gemakkelijk om met de besteding daarvan. Een dieptepunt is de besteding van onderzoeksgelden aan doelen die niets te maken hebben met Collectief Onderzoek zoals ‘Prijsvragen’. Een prachtig voorbeeld van zo’n nutteloos doel is de Prijsvraag van Euro 75.000,- die PT uitloofde in oktober 2004. Een onbegrijpelijk project dat voor de zoveelste maal de verkwanseling uit de vetpot van PT aantoont.

Ook op andere gronden is deze prijsvraag trouwens een absolute fout, omdat de evt. uitvindingen alle mogelijkheden in zich dragen om te kunnen worden gepatenteerd en geëxploiteerd. Een ieder die echter op de hoogte is van de patentwetgeving, en het is overduidelijk dat NIEMAND bij PT dat is, weet dat regel 1 voor een patentaanvraag luidt:

-is het idee voor de patentaanvraag reeds in de openbaarheid gebracht?

-als het antwoord hierop luidt: ‘ja’, dan is een patentaanvraag NIET mogelijk.

-en wat doet PT nu uitgerekend met de prijsvraag: **‘in de openbaarheid brengen’**.

En zo wordt dus opnieuw een potentiële licentie inkomstenbron al bij voorbaat vernield.

Onze conclusie luidt:

Wet 10 van het Collectieve Onderzoek:

“door de schier onuitputtelijkheid van de collectieve fondsen worden projecten uiteindelijk zo lichtvaardig gekozen dat de benoemde bestuurders beginnen te denken dat ze met ontspanning bezig zijn in plaats van met werk, zodat als absolute dieptepunt er uiteindelijk Prijsvragen met Collectief geld worden georganiseerd”

Onverantwoordelijkheid

Bij het lezen van de “Wet van het Collectieve Onderzoek” kunnen we tot geen andere conclusie komen dan de volgende. De enorme fondsen en de lichtvaardigheid van de besteding daarvan, doen bestuurders in vicieuze cirkels terechtkomen van onverantwoordelijk gedrag. Het duidelijkste bewijs van deze stelling is het ontbreken van effectiviteitsmeting. Ieder bedrijf maakt aan het eind van het jaar zijn balans op over wat hij, zij of het doet. Bij PT hebben wij in de laatste 3 jaarverslagen hiervan niets terug kunnen vinden.

Onze conclusie luidt:

Wet 11 van het Collectieve Onderzoek:

“De schier onuitputtelijkheid van de fondsen tezamen met de onverantwoordelijkheid van de beheerders maakt dat effectiviteitsmetingen bij Collectief Onderzoek worden ‘vergeten’, waardoor Collectief Onderzoek uiteindelijk leidt tot een ‘money-drain’ in plaats van tot een ‘money-rain’”

Moeilijk info te krijgen

Gezien de afhankelijkheid van de onderzoeksinstituten van de fondsen van PT, blijkt het zeer moeilijk om informatie te krijgen van de onderzoeksinstituten. Ieder onderzoeksinstituut

begrijpt dat kritiek op Collectief Onderzoek inhoudt, dat het instituut bij de volgende verdeling van de fondsen wellicht voor straf geen opdrachten krijgt. Zoals in het verleden in Rusland en China, en nu nog in Cuba, de collectivistische samenleving leidde tot een kritiekloze maatschappij heeft dit ertoe geleid dat instituten die van Collectief Onderzoek afhankelijk zijn, tegelijkertijd ook monddood gemaakt zijn.

Onze conclusie luidt:

Wet 12 van het Collectieve Onderzoek:

‘Instituten die van Collectief Onderzoek afhankelijk zijn, verliezen hun wetenschappelijke integriteit, neutraliteit en onafhankelijkheid’

Eigen voordeel eerst

In landen waar nog Collectief Onderzoek bestaat, doen alle hiervoor genoemde 12 Wetten zich voor. Maar in Nederland is een nog ernstiger fenomeen gaande. Door de “Wet op de Bedrijfsorganisatie” uit 1950 kennen wij het fenomeen van Publiekrechtelijke Bedrijfs Organisaties, waarvan PT er één is. Het kenmerk van een PBO is, dat **alleen de meerderheid** (in ons geval die voor PT is) daarin ook daadwerkelijk een stem heeft. Tegenstanders hebben geen recht van spreken en geen recht van stemmen.

Een PBO is dus in feite een Eenpartijstelsel. Maar daarbij komt nog het volgende fenomeen: in dit Eenpartijstelsel worden Sectorcommissies benoemd. Deze Sectorcommissies zijn verantwoordelijk voor de verdeling van de enorme fondsen. Zij besluiten dus aan welk gewas onderzoeksgelden worden besteed. Daarnaast is het per definitie zo, dat alle voorstanders van PBO’s in feite ‘Free Riders’ (= gratis meeliften) zijn van de tegenstanders van PBO’s. Zij profiteren over de rug van bedrijven die liever privaatrechtelijk onderzoek doen, door deze bedrijven te verplichten mee te betalen aan onderzoek dat de beheerders van de fondsen zelf ten goede komt. Dit is de meest ergerlijke vorm van een Eenpartijstaat: de tegenstander mag niet meedenken, niet meepraten, geen voorstellen doen en hij mag niet stemmen.

Onze conclusie luidt:

Wet 13 van het Collectieve Onderzoek:

“In een land waarin een groep bedrijven door middel van wetgeving, waarbij de Eenpartijstaat de grondgedachte is, het recht heeft om een andere groep bedrijven te domineren, zonder dat deze andere groep een recht van inspraak of een recht van stemmen heeft, gaat de groep van bedrijven die stemrecht heeft, dit recht misbruiken om zichzelf een “Free Rider” positie te bezorgen. Door deze “Free Rider” positie zullen de voorstanders van Collectief Onderzoek nooit vrijwillig afstand doen van dit recht , omdat zij daardoor de financiële ondersteuning van de tegenstanders van Collectief Onderzoek zullen verliezen. Collectieve Fondsen voor Collectief Onderzoek zijn dus verslavend en worden zodoende een Perpetuum Mobile”

Conclusie

De NVAF komt tot de conclusie dat het Collectieve Onderzoek in Nederland er mede toe heeft bijgedragen dat Nederland zijn leidende positie op vele gebieden aan het verliezen is zoniet verloren heeft. **Gezien de “13 Wetten van het Collectief Onderzoek” is het onafwendbaar dat een land dat een collectivistische methode aanhangt, zijn voorsprong verliest.** Bijna iedere communistische maatschappij is uiteindelijk door de realiteit uit haar

idealistische droomwereld ontwaakt. Hetzelfde gebeurt nu met de Nederlandse agrarische sector. De harde economische realiteit zal ons dwingen nieuwe wegen te zoeken.

Hoe moet het dan?

Aanbevelingen

De NVAF geeft in dit stuk een lange lijst van aanbevelingen die stuk voor stuk dienen te worden uitgewerkt door het gereorganiseerde LTO Nederland en tezamen met door haar te kiezen partners, zoals bijvoorbeeld LNV, etc..

"15 Aanbevelingen voor de Bescherming en Exploitatie van Kennis"

1. Er dient met ogenblikkelijke ingang een einde te komen aan Collectief Onderzoek. Met name de fondsen die besteed gaan worden aan 'De Kas van de Toekomst' dienen met onmiddellijke ingang te worden bevroren. Deze kosten horen thuis bij de kassenbouwindustrie. De idiote Prijsvraag dient onmiddellijk te worden herroepen.
2. Er dient een nieuw beleid te worden ontwikkeld, waardoor bedrijven door middel van clusters of individueel gestimuleerd worden om privaat onderzoek te gaan verrichten. LTO Nederland gaat, net zoals wij dat adviseren in ons Manifest over Collectief Onderzoek voor PR en Marketingbeleid, een 'Research and Development Support Department (LTO-RDSD – LTO Onderzoek en Ontwikkeling Ondersteuning Departement) opzetten, dat individuele bedrijven of clusters tegen betaling helpt en stimuleert onderzoek te plegen.
3. Bij al het agrarisch onderzoek dient als eerste vraag gesteld te worden of de resultaten patenteerbaar zijn, waardoor in de toekomst licenties kunnen worden geheven om zodoende royalty inkomsten te genereren om daardoor een economische voorsprong te behouden.
4. Om dit beleid uit te bouwen dient er een grondige heroverweging en heropvoeding t.o.v. de 'waarde' van kennis plaats te vinden bij 'leidend' agrarisch Nederland.
5. Om dit beleid uit te bouwen dient er een grondige opvoeding t.o.v. de 'waarde' van kennis te worden uitgevoerd bij producerend agrarisch Nederland. Dit dient te gebeuren door zowel overheid als alle organisaties. Er dient aan alle betrokkenen duidelijk te worden gemaakt dat Nederland Kennisland ook en juist voor de agrarische sector geldt en dat inkomsten uit licenties even interessant, zo niet interessanter zijn dan inkomsten uit producten.
6. Om dit beleid uit te bouwen dient van iedere publicatie voordat er bescherming is gerealiseerd, te worden afgezien.
7. LTO-RDSD gaat een intensieve samenwerking aan met NOVU (Nederlandse Orde Van Uitvinders) (www.novu.nl) en Syntens (een onderdeel van het Ministerie van Economische Zaken dat nieuwe uitvinders helpt en stimuleert) (www.syntens.nl) en TNO (maakt wetenschappelijke kennis toepasbaar om het innovatief vermogen van het bedrijfsleven te verhogen) (www.tno.nl)
8. De Nederlandse regering, de Nederlandse bevolking en agrarisch Nederland gaan het beleid t.a.v. ontwikkelingen op het gebied van biotechnologie en genetische manipulatie herijken.
9. De overheid herijkt de positie van de agrarische sector en industrie in Nederland en kiest voor een speerpuntbeleid om deze te revitaliseren. Via het Innovatieplatform is dit beleid al enigszins ingezet. Het dient echter zwaar versterkt te worden.

10. De overheid stelt veel meer onderdelen van de subsidieregeling W.B.S.O. open voor agrarisch onderzoek.
11. De overheid ontwikkelt stimuleringsregelingen voor agrarisch onderzoek en laat die uitvoeren door SenterNovem.
12. De overheid gaat actief landen bewerken om zich aan te sluiten bij UPOV (The International Union for the Protection of New Varieties of Plants (UPOV) is an intergovernmental organization with headquarters in Geneva (Switzerland). (www.upov.int) Indien landen weigeren om zich daarbij aan te sluiten, worden geen subsidies meer verstrekt voor projecten in die landen die de agrarische sector ontwikkelen. (China bijvoorbeeld respecteert geen enkel Nederlands sierteeltgewas kwekersrecht maar ontving en ontvangt via de subsidieregelingen ORET, PSOM en PESP vele miljoenen Nederlandse subsidies. Dit moet over zijn).
13. Er wordt door LNV, tezamen met alle Agrarische Organisaties van Nederland, maar NIET met PT, een 10 jarig plan opgesteld en uitgevoerd om Nederland weer leidend in agrarisch onderzoek te maken. In dit plan staat stimulering van privaat onderzoek centraal.
14. Aan de Onderzoeksinstituten wordt alle ruimte en gelegenheid gegeven om (opbouwende) kritiek te geven, zonder dat dit tot repercussies leidt in later te geven opdrachten.
15. De PBO's worden afgeschaft om te voorkomen dat dynamisch agrarisch Nederland door een collectivistisch megalomaan niet-democratisch en autoritair geleid ambtelijk orgaan gedwongen wordt heffingen te betalen aan nutteloze collectivistische onderzoeken die de vitaliteit van de sector uithollen.

Slot

De NVAF wil met deze publicatie bereiken, dat we het beleid van Collectief Onderzoek herijken. De NVAF wil naar privaat onderzoek. Naar samenwerking tussen excellerend bedrijfsleven en excellerende onderzoeksinstituten. Door deze samenwerking willen we kennis op een hoger niveau tillen. Vervolgens willen we de kennis beschermen en exploiteren. Op deze wijze willen we de Nederlandse onderzoeksinstituten, als gelijkwaardige partner van het bedrijfsleven weer internationaal aanzien geven.

Ik sluit nu mijn speech met het logo van de NVAF:

“ liever de teugel van de voorman in plaats van de zweep van de concurrent”

NVAF

21 februari 2004

Pieter Hoff (woordvoerder) 06-54340410

NVAF betaalt deze strijd uit eigen zak. Bij PT is hier geen potje voor...Als u ons wilt helpen, stort dan uw bijdrage op bankrekening Rabobank Blokker 307748979 tnv NVAF. Wij zullen tzt volledig rekening en verantwoording afleggen over de besteding van de gelden.

Kijk voor het volledige Manifest: ‘De 13 Wetten van het Collectief Onderzoek’ op www.agrarischmanifest.nl